

KULTURCHEF: Lisa Irenius tel: 018-478 10 36 e-post: kultur@unt.se
 BITR KULTURCHEF: Björn G. Stenberg Tel: 018-478 13 13

Skapar film med små medel

Uppsalafilmare gör mångbottnade berättelser med enkla animationer

Filmaren Eva-Marie Elg och serietecknaren Kolbeinn Karlsson lärde känna varandra i Uppsala i slutet av 1990-talet. I kväll visas deras andra animerade kortfilm på Slottsbiografen. Tekniskt enkel, men med höga konstnärliga ambitioner.

Eva-Marie Elg började göra film när hon var sju år.

– Jag hyrde en videokamera och gjorde en film med min faster och min syster. Det gjorde jag sedan varje sommar i sju år, berättar hon.

Efter fem år i Uppsala – ”de bästa i mitt liv ... nästan” – fortsatte hennes informella filmskolning, i London.

– Jag flyttade dit 2003 och ville göra film, och hade tur att träffa folk som jag kunde lära mig av.

BLAND FLERA KORTA spelfilmer och dokumentärer som hon gjort i sitt bolag Happy Endings Productions finns också ett par animerade filmer, där hon samarbetat med Kolbeinn Karlsson, serietecknare från Uppsala.

När vi ses är det för att den senaste, *Den svarta sjön*, ska visas på Slottsbiografen. Eva-Marie Elg och Kolbeinn Karlsson berättar om vänskapen – som går tillbaka till gymnasietiden – och samarbetet, som började 2008.

– Så fort jag läste Kolbeinns serie ville jag göra den rörlig, så att fler skulle få se den, säger Eva-Marie Elg.

”Så fort jag läste Kolbeinns serie ville jag göra den rörlig, så att fler skulle få se den”

Eva-Marie Elg

GÅR "WAY BACK". Kolbeinn Karlsson och Eva-Marie Elg har känt varandra sedan gymnasietiden och samarbetat som filmare sedan 2008.

FOTO: LINDA ELIASSON

I ETT SAMARBETE på distans – hon i England, han i Uppsala – gjorde de *Att sova och drömma om mat*, ett litet, animerat drömspel som visades i flera länder och fick ett hedersomnämmande på Uppsalas filmfestival.

När de gjorde *Den svarta sjön* filmade de tillsammans, under en vecka i ett rum hos Film i Dalarna, som tillsammans med Film i Uppland har bidragit med pengar. Resultatet blev mer sammanhållet, tycker de – ”mer film än den första”.

Handlingen i filmen är på sätt och vis enkel, säger Kolbeinn Karlsson.

– Den handlar om en apa som är hungrig.

Men även om *Den svarta sjön* är mindre absurd än föregångaren är det inte helt

FAKTA Eva-Marie Elg & Kolbeinn Karlsson

Flitigt förekommande filmare

Film i Uppland visar *Den svarta sjön* och sju andra filmer onsdag 17.00 på Slottsbiografen i Uppsala. Filmarna svarar på publikfrågor. Fri entré.

Eva-Marie Elg, 28, växte upp i Ornäs i Dalarna. Gick på gymnasiet GUC i Uppsala och läste filmvetenskap i Stockholm. I London jobbar hon på biograf och gör film, nästa handlar om ett teaterprojekt för unga i gängtåta Londonstadsdelen Peckham.

Kolbeinn Karlsson, 28, är serietecknare från Uppsala. Syns i tidningarna *Galago* och *Bang*. Boken *Trollkungen* kom 2009, och på engelska och finska 2010. Fortsättningen kommer nästa år.

säkert vad som faktiskt händer. Ambitionen är att berätta på flera nivåer, mycket händer i bakgrunden, och det byggs upp en stark stämning, vacker men ganska oroande.

SAMTIDIGT SYNS själva animationen rätt väl – *Den svarta sjön* ligger närmare *Dunderklumpen* och dockteater än Disney, här finns textilbakgrunder, lersvampar och papier-machémonster.

– Det ska synas, säger Eva-Marie Elg, och Kolbeinn Karlsson förklarar:

– Vi pratade mycket om det innan. *Hitta Nemo* kostade 150, 160 miljoner dollar att spela in, typ, de ägnade år åt att animera vatten på ett hyfsat verklighetstroget sätt. Det är ju pervert.

Enkelheten i deras film har ett budskap: man kan berätta och beröra med pappersdockor på sugrör, som man rör framför kameran.

MYCKET AV UTTRYCKET bestäms just i de tecknade figurernas uttryck. Eva-Marie Elg är klippare, producent och regissör. Men hur regisserar man animerad film?

– Det är helt annorlunda än med skådespelare, man kan ju inte gå in i pappersfi-

gurernas huvuden. Men det handlar om tempo, rörelser och kameravinklar.

Tidigare har *Den svarta sjön* visats på Göteborgs filmfestival och på en filmklubb i London.

– Där drog folk så roliga slutsatser, jag blev oerhört inspirerad av deras idéer om vad filmen handlade om, säger Eva-Marie Elg, och återkommer igen till att tolkningen måste lämnas till åskådaren.

– Film för mig är ett konstnärligt uttryck, och på samma sätt som en dikt inte kommer med fotnoter vill jag ge utrymme för egna reflektioner. Jag avskyr när man förklarar allt i en film.

David Berjlund
 kultur@unt.se